

22. številka.

V Ljubljani dne 1. decembra.

II. leto 1883.

Vabilo k naročbi.

Z denašnje številko vstopimo v zadnji mesec t. l., in prosimo o tej priliki vse naše č. g. naročnike, naj nam svojo prijaznost še za naprej ohranijo in nas s svojo naročnino podpirajo. Naš list piše pošteno in uverjeni smo, da bodo tudi v prihodnje naši č. g. čitatelji z listom zadovoljni, ker se bomo vedno le na težnje ljudstva ozirali.

Ako se zadostno število naročnikov oglasi, prinašali bomo tudi humoristično prilogo.

Vabimo torej naše prijatelje k mnogobrojni naročbi.

List bo veljal

za celo leto . . . 3 gld. — kr.

za pol leta . . . 1 „ 50 „

Vredništvo „Ljudskega Glasu“.

Sebičnost sedajnega veka.

Boj za obstanek je dandanes ljudsko geslo vseh narodov, vsak hiti in dirja neumorno po svojem mu odkazanem potu, ne oziraje se niti na desno niti na levo; človek gleda, dela, se muči in trudi, bodi si duševno ali telesno za svoj obstanek.

Najlepša čednost človečanska, ljubezen do bližnjega, umakniti se je morala slepi strasti, katero je zasejal peklenšček sam, kakor luliko med zdravno seme — sebičnost, kajti ona nadvlada vse stanove, od največjega bogatina do poslednjega siromaka. Časi, ko je še brat bratu, prijatelj prijatelju pomagal, so minoli in propali kulturni borbi v plen, ker so bili prisiljeni, napraviti prostor sramotni sebičnosti, samopašnosti in pustolovstvu, katere blagostanje ljudstva podirajo ter narode na svetu vznemirjajo.

Oglejmo si bogataše, oni snujejo zmerom nova sredstva istim potom si svoje premoženje osigurati, svoj kapital vzmnožiti, ne gledé na to, so li isti drugim koristni ali škodljivi, ker to jih nič ne briga, če drugi gladu umirajo ali od prevelicega siromaštva trpinčeni kakor od solnca osmojene rastline ginejo, kaj jih briga zavrženi proletarijat, ker njim je le za lastni obstanek.

In ljudski vodje, ali takozvani prvaki, kateri se dostikrat le narodom vsiljujejo, mar oni v istini žrtvujejo brez vsake sebičnosti toliko truda, kakor ga časnikarske reklame mnogokrat opisujejo, v pravo korist ljudstva? Ne nadvladuje tudi te može šestokrat umazan egoizem ali sebičnost, da svoje sedeže obdržé; nimamo li v naši državi, dá celo v naši ožji domovini mnogo dokazov, kako hitro ti možje po vetru plašč obračajo, če jim kaka materialna izguba preti; in od kod to izvira? Mar ne prouzročuje vse te grde maroge v značaji egoizem za lastni obstanek?

Poglejmo še nižje, obrtnik, prodajalec, dostikrat na lastno kvar škodljivo konkurenco činita, ona dobro vesta, da mora tudi njujin sosed živeti, da vse to, kar nja boli, tudi drugemu ne ugaja, toda kaj vse to nja briga, nadvladuje ju egoizem (sebičnost), tu obema gré za — njujin obstanek.

Tako se nahaja ta prej omenjena plevel pri vseh stanovih, pri višjih in nižjih, ker vsejal je sovražnik, ko je gospodar spal, luliko mej pšenice, prognal je ljubezen do bližnjega s zemlje ter zaplodil prokletstvo — egoizem.

Da bi vsaj zopet zasijalo ono radostno, oživljajoče solnce bratovske sloge in ljubezni na našo od samopašnosti in samoljubja tako okuženo zemljo, ona bi vstala kakor „feniks“ znova porojena iz ognja sedajne žalosti, tuge in siromaštva, postala bi človeku drugi raj, ker iznebila bi se strašnega zmaja, ki blagostanje, zadovoljnost, z jedno besedo srečo njenih Adamovih sinov spodkopuje in jih tira v brezno obupa, krvavih bojov, samomorov, materialnega in duševnega propada!

Vi neumneži pa, ki se trudite in glavo vbijate, ki tolikanj vpijete na raznih taborih, shodih in skupščinah, ali celo snujete skrivne družbe ter pretite velikašem in bogatašem in se ne strašite nikakeršnih sredstev, da bi rešili socialno vprašanje, odpravite s zemlje egoizem ali vsaj omejite ga po dobrih šolah in drugih koristnih zavodih; napeljujte vsi tisti, kojim je najdražji zaklad na tem svetu izročén, namreč — našo mladino na to, kar je nežnega, vzvišenega in duševno koristnega za njeni sedajni in tudi prihodnji blagor, gojite v nji blage čute do revščine in trpkosti svojega bližnjega, učite jo, vsakemu, povsodi in vselej pomagati, vcepite ljudstvu zlahtno mladiko ljubezni do Boga in bližnjega, bodi si tega ali onega naroda, stanu ali vere in gordiški vozle bode se sam razvozljal, to je: socialno vprašanje bo na pravi, trdni podlagi za vselej rešeno, torej proč — z egoizmom!

Shod volilcev v Mengšu.

Dne 18. novembra ob 4. uri popoldne so se zbrali v Mengšu pri županu Levcu volilci deželnega poslanca g. Kersnika. Bil je tu zbran krepak slovenski narod, zavedni gorenjski volilci od blizu in daleč. Bilo je nad 80 volilcev Kersnikovih. Opazili smo tudi č. g. župnika Pavliča in več učiteljev.

Za predsednika zboru bil je izvoljen župan Ložar. Kot vladni komisar je bil navzoč vitez Kaltenegger. Bila sta tukaj tudi deželna poslanca Šuklje in dr. Samec, urednik „Slov. Naroda“ g. Železnikar in več gospodov kot gostje, mej temi tudi g. prof. Levec.

G. Kersnik je potem v jedrnatem govoru poročal o vsem, kar se je važnega ukrenilo za Kamniški okraj specialno in za Kranjsko sploh. Govoril je o davku, o eksekutorjih, o volilnej reformi i. t. d., ter omenil, da se je sprejem zadnje in družih stvari pospešil s tem, da so se potrdile volitve poslancev v velikem posestvu, tudi je temeljito dokazal, da ni bilo postavnega vzroka, jih ovreči. Gromoviti živioklici so zadneli, ko je Kersnik končal svoj izvrstni, čez uro trajajoč govor.

Potem je govoril kot strokovnjak prof. Šuklje ter dokazal, da dovoljenje vsote 600 gld. za učenje družega deželnega jezika je bila potreba, nij se bati, da se bode s tem germanizacija širila, temveč narodna večina deželnega šolskega sveta bode že primerno razdelila omenjeno vsoto ter da bode tudi za Kočevski okraj kaj prišlo. Sicer pa pravi govornik, se je s tem ustreglo tudi želji presvetlega našega cesarja, ki je po-

vdarjal, naj se v deželi goji i drugi deželni jezik. Zakaj tedaj, vpraša govornik, kljubovati vladi, ktera nam je sedaj prijazna? Dalje pravi govornik, da on dobro vé, kako težavo dela tudi nadarjenim učencem pri vzprijemu v gimnazijo izpit iz nemščine, ktera se po postavi zahteva, tedaj je potrebno, da se vže v narodnej šoli goji nemški jezik. Vsi so temu pritrjevali, in dobroin živioklici so se razlegali po dvorani.

Potem se oglasi g. Cerar, poznati rodoljub slovenski, kteri je baš pri volitvi Kersnikovi s svojimi petimi tovariši pripomogel k težkeji zmagi, ter pravi, da se zbrani volilci zahvaljujejo gosp. Kersniku za denašnje poročilo, ter predlaga, da se g. Kersniku in večini narodnih poslancev za njihovo izbornost, vsega priznanja vredno postopanje v deželnem zboru izreče popolno zaupanje. Volilci vstanejo ter navdušeno pritrjujejo.

Potem vpraša predsednik, če želi še kdo govoriti. Ko se nobeden ne oglasi, vpraša še predsednik, če so volilci zadovoljni s postopanjem svojega poslanca v deželnem zboru? „Popolnem, da“ — se je jednoglasno čulo. — In zbor je bil tedaj zaključen, pri katerem je vladal najlepši red.

Z največjo pozornostjo so volilci poslušali govora dveh odličnih poslancev, in volilci Kersnikovi so še rekli: „To je mož, ponosni smo, da smo njegovi volilci!“ Bogme, za Kersnika je bil to zares lep dan, poln zmage, videl je svoje nasprotnike zdrobljene, kajti ogromna večina njegovih volilcev je govorila. Živi narod je tedaj govoril, govoril drugače, kakor lažnjivi ljubljanski papir-„Narod“ in njega predsednik Zarnik, ki je vedno kričal: Kaj bo rekel narod, če se verificirajo volitve? Sedaj je govoril, glasno dovolj. Le odprite svoja kosmata ušesa in čujte! Narod slovenski je vže davno sit kozolcev, praznih fraz in neslanih predpustnih burk v deželnej dvorani, ktere je uganjal trebušnati dohtar.

Vprašamo tudi, kedaj je Zarnik svojim volilcem kaj poročal, on si je menda mislil, kmet je ničla, kaj mu bom poročal, saj me morajo itak voliti. Ali: „Zora puca, bit' če dana!“ Papir-„Narod“ nij sveto pismo in Tine nij slovenski bog.

Če pa kak nesrečen študent od Filipov ali iz devete dežele, naj bo že Mihel ali Jurček, v „Narodu“ Zarniku kadi in mu slavo poje, naše poslance pa z blatom ometuje in nesramno obrekuje — kdo se pač briga za take izrodke „des höheren Trottelthums“, in če tudi graški rodoljubi (?) Zarniku pošiljajo zaupnice, vprašamo le, nij li to velika arogantnost, če se tujec meša v naše domače zadeve, so li oni volilci njegovi? Zarnik naj stopi mej svoje volilce, vrie Notranjce, če ima korajžo, ti imajo besedo, ne pak graška gospoda. Sicer bi pak bilo dosti bolje, da mladina malo več študira ter manj politizira.

Gospod urednik in vi čest. bralci ste gotovo vže radovedni, zvedeti kako se je kaj godilo in dopalo tukaj uredniku „Narodovemu“. No, pri zboru je sedel prav možko pri zeleneji mizi in včasih na papirček notiral, kedar sta Kersnik ali Šuklje kako breo dala „Narodu“. Tudi smehljaj se je nekaj časa. A postajalo mu je vedno bolj neprijetno in jel je mrdati in vihati nos, ko so se razlegali glasni živioklici ter občna navdušenost trajala cel večer. In hodil je potem potr po krčmi gor in dol, pipal je blizu vrat cviček in premišljeval svojo in svojih šefov blamažo.

Pozneje pride vendar Kamniški prijatelj, pelje ga k velikej mizi in tu se vsede naš junak. Bil je tih, poslušal je razne napitnice. Sedaj se oglasi tudi njegov prijatelj, nastane tišina in govornik udriha po kužnem „Narodu“, da je bilo joj. Urednik je sedel kakor na trnji, bil je kakti od mrtvuda zadet. Dolgo je bil tih, potem se ojači in govori tiho, ter pravi, da bi kaj povedal, pa ne sme, sicer ga v Ljubljani lasajo; še nekaj čveka, potem pak napije vsem, ki delajo na korist slovenske domovine. No, ta napitnica gotovo nij zadevala Zarnika in tovariše.

Urednik jo je potem popihal domov in peval je mej potjo: „Ich weiss nicht, was soll es bedeuten, dass ich so traurig bin“. In drugi dan je zopet sedel pri „Valvasorji“, ves otožen in skesan, imel je ož čudno „mačkovino“ in ko ga prijatelj vpraša, kaj ti je danes, da si tak, odgovori tako otožno milo: „Čisto za nič sem, bil sem včeraj na deželi“. O kraji in svojej misiji je pak molčal, molčal tako skrivnostno.

Gospod urednik, želel sem, da bi tudi Vi nasprotnika svojega, ki Vam je s tako peklenkim veseljem vže pisal „partezettel“, gledali toli pobitega in zdrobljenega. Smilil bi se Vam bil, saj poznam usmiljeno Vaše srce.

Slava in mogočnost prvaška je tedaj v Mengšu dobila smrtni udarec, zvon je zapel prvakom smrtno pesen, ki so dolgo dosti slepili narod slovenski, in „Liraši“ Kamniški, ki so nas s svojim lepim in vbranim petjem laskavo zabavali, zapeli so jim baje tudi vže bilje.

Zakaj trgovski stan peša?

II.

Eden največjih vzrokov, da trgovci tako rakovo napredujejo, je tudi vedno rastoča nesolidna konkurenca.

Kamor se le oko ozre, zagledamo trgovske in kramarske prodajalnice, koje so take osebe ustanovile, ki za trgovino niti potrebnega kapitala, niti pojma in zmožnosti nimajo. Taki ljudje si vedo (časih tudi z goljufivim namenom) kredit pridobiti, kjer koli je mogoče. Potem pa prodajajo blago v nič, ker ne znajo kupčevati, ali pa, ker sami ne vedo, koliko jih blago stane, ali da k denarji pridejo, zapadle menjice poplačajo, ali pa si prazne žepe napolnijo in jo potem popihajo. K temu pridružijo se pa še takozvane plavajoče, z imenom „sleparija“ najboljše označene firme, katerih lastniki so večjidel židi. Taki trgovci nabirajo po vsih kotih sveta svoje slabo blago ter je prodajajo po gostilnah in kavarnah, ker le-ti nobenih ali pa prav majhne davke plačujejo, stalnemu, visoko zadavkanemu trgovcu pa popačijo kupčijo časih za celo leto.

Da take dvomljive eksistence poštenega in solidnega trgovca jako oškodujejo, večkrat tudi popolnem uničijo, je jasno, toda tudi kupovajočemu občinstvu niso nikakor v korist, ker ga na podlagi svojih nepoštenih nazorov sleparijo, kar le možno; slednjič so pa tudi večkrat vzrok propada veletrgovca, pri katerem so vedeli pridobiti si kredit.

Naloga naših ljudskih zastopnikov je torej bila, o priliki izdelovanja nove obrtne postave tudi na naše trgovce se ozirati in da bi bili tudi trgovinske postave tako prenapredili, da bi moral vsak trgovski začetnik se izkazati ne le s pričevalom zmožnosti za kupčijo, temuč tudi dokazati, da ima potrebno denarno gotovino za tako podjetje.

Izvirna dopisa.

J. P. — Iz Ljubljane. Dne 18. t. m. imeli so tukajšnji krojaški mojstri svoj shod, pri katerem so imeli razgovarjati se o ustanovitvi krojaške zadruga in o volitvi predstojnika. Sicer je bil za predstojnika proglasil „Sl. Narod“ (jako

M. Kunca, in glej! v resnici nij bil izvoljen, ker je en sam glas dobil. Izvoljeni so bili: gg. Maršalek za predstojnika, Franc Sark za namestnika, za odbornike pa: gg. Železnikar, Jos. Reichmann, Benda, Puš in J. Witt. Rad bi omenil še nekaj o surovem obnašanju necega tukajšnjega ženskega krojača K., toda bom rajše drugi pot o tem nekaj spregovoril.

Iz Kamniškega okraja. (Dobrohotna beseda Zarnikovim volilcem.) — Poročilo „Slov. Naroda“ o volilnem shodu v Mengšu je dokaz, da je „Narod“ sedaj stisnil rep mej noge. Koliko hrupa in vrišča je delal, a mlatil je le prazno slamo. Če v tem poročilu konečno toži, da ni bila opozicija zastopana, vprašam, zakaj pa ni prišla, saj je bila vabljenjena ona in Mengiška gospôda; toda čemu skrivate, le odkrito povejte vi opozicijonalcu, sram vas je bilo, zato ste puško vrgli v koruzo. Pri prvem tem volilnem shodu je pač odklenkalo prvaškim mogotcem in nadejamo se, da bodo politično zavedni Notranjci nekdanjemu svojemu zastopniku, „ljubljskemu Napoleonu“, če bi imel zopet veselje, kandidirati, odločen in jasen odgovor dali. Dragi sosednji Notranjci! posnemajte nas, volite v prihodnje iz svoje srede moža, ki bode zastopal interese vaše, kateri bode z vami vedno v dotiki, poznal težnje ter podpiral prošnje vaše. Ne dajte si usiliti tacihi mož, katerim je le mar denar in čast, narod jim je pa deveta briga. Saj imate rodoljubne domačine v svojej sredi, kateri so po polnem zmožni zastopati vas ter imajo v istini srce za narod slovenski.

Uže pri zadnej volitvi so se javila imena raznih rodoljubov, n. pr. Mulej, Zelén itd.; zberite si tedaj pri prihodnej volitvi tistega, kateri vam najboljše ugaja, ne dajte se več preslepiti od ljubljanskih prvakov. Znebite se vendar enkrat tlačeče more. Saj ste zavedni ter svobodomiselnih možje. Bodite tedaj edini, mili nam Notranjci! Od nekdanj smo bili ponosni na vas, rešite sedaj tudi tu dobro svoje ime, kajti to zahteva vaša čast!

Domače zadeve.

— (Elizabethnej bólnici) na Poljanah darovala je Nj. Vel. cesarica znesek 100 gld.

— („Janus“), vzajemna zavarovalnica za življenje na Dunaji, v Ljubljani po gospodu Cegnarju na Turjaškem trgu zastopana, je, kakor smo se po zadnjem letnem poročilu prepričali, jako soliden zavod in imajo vsi zavarovanci tem večjo sigurnost, ker je vzajemna, torej tudi falirati ne more. Koliko zaupanja „Janus“ povsod uživa, sledi uže iz tega, ker je industrijsko in trgovsko društvo na Dunaji veliko vsoto za penzije pri tem zavodu zavarovalo. Dr. Ljudevit Prossinagg predlagal je v dotičnej seji edino le „Janus-a“, kakor društveno zavarovalnico, rekoč: „Večje sigurnosti nam ne more nobena druga banka podeliti, kakor „Janus“, ker ta je poštena in ima nad 5 milijonov premoženja in posebej še 490 000 gld. rezervnega zaklada. Sicer je pa tudi to velik dobiček za društvenike, ker so vsi gospodarji premoženja in se letni čisti dohodek mej te razdeli.“ Priporočamo torej ta zavod vsem, ki se hočejo zavarovati.

— (Novo ustanovljenega društva v Ljubljani), katerega nalog bo, na to delati, da se tuji zopet v našo deželo privabijo, je bilo pač treba, ker so zdaj tuji gosti vedno bolj izostajali. Vsled tega je marsikateri zaslužek naši deželi odšel.

To novo društvo srčno pozdravljamo, in veselilo nas bo, ako nam bo priložnost dana, ono društvo v vsakej zadevi podpirati. Že naprej si pa usojamo predlagati, da naj bi se pot na Grad popravila in na vrhu hriba na primernem prostoru stolp napravil, da se obiskovalcem našega mesta prekrasen izgled na okolico ljubljansko

— (Pomilostili) so Nj. Veličanstvo cesar vsled znane nezgôde bohinske farne cerkve v zapor obsojenega oudotnega župnika č. g. Mesarja iz Boh. Bistrice. Iz srca čestitamo!

— (Umrla) je včeraj gospa Jovana Lindtner, soproga kancelista pri c. kr. deželni sodnji v Ljubljani, g. Alojzija Lindtnerja. Naj v miru počiva!

— (Bohinjski sir). Večkrat slišimo naš domači, posebno pa bohinjki sir hvaliti. Dobro bi bilo torej, da bi ga tudi naši ljubljanski trgovci na prodaj imeli, ker bi s tem ne vstregli samo mnogovrstnim željam, temuč tudi domačo obrt povzdignili. Kakor čujemo, je bohinjki sir tako izvrsten, da more z vsakim tujim konkurirati. Bohinjki župnik, čest. g. Mesar, vedel je po dolgoletnem prizadevanju in mnogih skušnjah po vnanjih tovarnah izdelovanje dobrega sira tudi v Bohinji vpeljati, in nadejati se je, da bodo Bohinjci prav kmalu veliko pri tem zaslužili.

— (Naši starinarji ali tandlerji) se vedno bolj čez konkurenco, katero jim nezadavkanji starinarji prouzročujejo, pritožujejo. Mi sami smo se prepričali, da se je v zadnjih somenjskih dnevih več ko polovica takih neopravičenih prodajalcev starin na starinarskem trgu in Krakovskem nasipu nahajalo. Tudi postreščeki (dienstmanni) se s prodajo starin pečajo. Tu naj bi se vendar enkrat potrebno ukrenilo, da se zadavkanim starinarjem ta neopravičena konkurenca odstrani.

— (Prebivalci v črevljarskih ulicah) se pritožujejo, da novovpeljani voz za smeti ni od ponedeljka do četrtega zadnjega tedna te ulice pasiral, toraj se je smetij mnogo nabralo, ne da bi se kam odstraniti mogle, ker pri teh hišah nobenega prostora za smeti nimajo. Pravijo, da jim je prejšnja vpeljava s sodčki bolj ugajala.

— (Za cerkev v Preserji) in za pravo kuracijo v Colu so svitli cesar darovali po 100 gld.

— (Vojaški minister) je naročil oficirjem, da se morajo naučiti tistega jezika, ki ga govorijo vojaki v polku (regimentu), tedaj morajo oficirji pri slovenskih regimentih znati slovenski, pri poljskih poljski, pri madjarskih madjarski itd.; kateri oficir se ne bo hotel učiti, ne bo zlezal na višo stopinjo.

— (Obrtne zadruga snujejo) po raznih deželah in krajih, kakor zapoveduje nova obrtna postava.

— (V Trstu) so zaprli že drugega vrednika „Independente“. — Tržačani mislijo zidati železnico v Vipavo.

Drobtinice.

— (Hišo v loteriji zaigrala) je v Budapešti soproga trgovinskega knjigovodje Antona Kokole. Hiša je vredna 10 000 gld. Nesrečna igralka znosila je vsak teden po dve sto goldinarjev v loterijo, a malokterikrat kake goldinarje nazaj dobila. V enem letu zaigrala je vso hišo. Njen mož je temu nesrečnemu početju še le v zadnjem času, ko je uže prekasno bilo, na sled prišel. Vložil je takoj prošnjo za ločitev. — Tu se zopet jasno vidi, kakšne nasledke ima strastna igra loterijska.

— (Redka poroka.) Na Ogerskem nekje poročil se je petinosemdeset let star mož s sedemdesetletno udovo. Ženin ima 56letnega sina in tega sin je tudi oženjen, nevesta ima pa dve hčeri, katerih otroci so tudi vsi odrasli. Po poroki so vprašali ženina, ki je še zmirom čvrst in trden, kako je ravnal, da je tako star postal in si zdravje ohranil. Odgovoril je: „Ker sem pametno živel!“

— (Konja splašila) sta se minole dni nekemu fiakerji v Praterju na Dunaji, ter bi bila kmalu veliko nesrečo prouzročila, ako bi ne bi vojvoda Braganski in Karol Teodor Bavarski naglo konjem v vajeti skočila.

— (Tudi prijateljica otrok.) V nekem nemškem listu nahaja se to-le oznanilo: „Proti dobri plači

Delnice

Narodne Tiskarne

v Ljubljani

kupujejo se za primerno **visoke cene**. Ponudbe pod šifro „F. S. 4096“ na Haassenstein & Vogler (Oton Maass) na Dunaji

Dobre, fine

kranjske klobase

na debelo in drobno, staroznani domači izdelki, dobivajo se pri

Pavlini Mauser

Gradiške ulice št. 9 v Ljubljani.

NB. Vunanja naročila se cenó in naglo izvršujejo proti poštnem povzetju. Za pošteno, fino blago se jamči.

„Janus“

vzajemna zavarovalnica na življenje na Dunaji,

ustanovljena pred več nego štiridesetimi leti, zavaruje

na življenje in za slučaj smrti.

Ta na podlagi vzajemnosti ustanovljeni zavod ima čez pet milijonov gold. premoženja in dela vsako leto z večjim dobičkom. Vsi zavarovanci so skupni posestniki zavarovalnega premoženja, ter se vsakoletni čisti dobiček med zavarovance razdeli, in sicer tako, da se zavarovalni zneski zmerom znižujejo.

Glavni zastop te na jako poštenu podlagi delajoče zavarovalnice **za Kranjsko** je v Ljubljani pri g. **J. Cegnar-ju** na **Turjaškem trgu**.

Kdor se želi zavarovati, naj toraj oglasilo pri podpisanem vloži. Vsakovrstno zavarovanje izvršuje se v par dneh reellno in cenó.

Spoštovanjem
J. Cegnar, glavni zastopnik.

Brez te **varstvene znamke**, postavno zavarovane, ima se to zdravilo po dr. Maliču smatrati kot **ponarejeno**.

Schutzmarke.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču

je odlično najboljšo zdravilo zoper **protin** ter **revmatizem**, **trganje po udih**, **bolečine v križi** ter **živcih**, **oteklino**, **otrpnele ude** in **kite** itd., malo časa, če se rabi, pa mine po polnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „**ovetu zoper trganje po dr. Maliču**“ s **zraven stoječim znamenjem**; 1 steklenica 50 kr.

Zahvala.

Gospodu **pl. Trnkózy-ju**, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na **protinskej bolezni** na nogi **silno trpeli** in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in uže več dnij niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na **Vaš dr. Maličev protinski ovet po 50 kr.** ter si ga nemudoma naročim. In res imel je **čudovit vpeh**, da so se po kratkej rabi **oprostili mučnih bolečin**. S popolnim prepričanjem **priznavam torej dr. Maličev protinski ovet** kot **izvrstno zdravilo** in ga vsakemu bolniku v jednakej bolezni **priporočam**. Vašej blagorodnosti pa izrekam **najprisrčnejšo zahvalo**, z vsem spoštovanjem udani

Fran Jug, posestnik v Šmarji p. Celji.

Planinski zeliščni sirup kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratoból, prsne in pljučne bolečine 1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch)

jetrno olje,

najboljše vrste, izborno zoper bramore, pljučnico, kožne izpuške in bezgavne oteklino. 1 steklenica 60 kr.

Anaterinska ustna voda,

najboljše za ohranjenje zob ter zobnega mesa in takoj odpravi smradljivo sapo iz ust. 1 steklenica 40 kr.

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv.,

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisučkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpnenih udih, skazenem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatuljah à 21 kr., jeden zavoj s 6. škatuljami 1 gold. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoj.

Naročila iz dežele izvrše se takoj v lekarni pri „**samorogu**“

Jul. pl. **TRNKOCZY-ja** na Mestnem trgu v Ljubljani.

Vsakovrstne

klobuke za gospode

posebno pa

suknene klobuke (Lodenhüte) v raznih barvah, kakor svetlo- ali temnorjave, svetlo- ali temnosive, svetlo- ali temnozeleno i. t. d., po 2 gld. 20 kr;

trde klobuke, najnovejši izdelek, rjave ali črne, dobro blago po 1 gld. 80 kr., najboljši po 2 gld. 20 kr.;

svilnate cilindre, najfinejša roba in najlepši izdelek, po 4 gld. 50 kr.;

klobuke za dečke po 1 gld. do 1 gld. 50 kr.;

dalje

srajce za gospode, spodnje hlače, vratnike, kravate i. t. d., i. t. d. priporočam najuljudnejše

A. Pribošič

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 6.

Naznanilo.

Dajemo si čast ter naznanjamo, da smo izročili

glavni zastop

naše družbe za **Kranjsko** in **Spodnje štajersko** gospodu

Florijanu Roglu

stanujočemu v Ljubljani.

Dunaj v dan 1. oktobra 1883.

Zavarovalni oddelek prve Dunajske pogrebniške družbe

„**ENTREPRISE DES POMPES FUNÉBRES**“.

Dr. Evgen Herzfeld, l. r.

p. p. **Klemens Kautsch**, l. r.

Ozirom na predstoječe naznanilo usojam si častito p. n. občinstvo najuljudnejše pozivati k udeležbi z opombo, da se vzprejemajo naročila na zavarovanje kapitalij za slučaj smrti sploh, kakor tudi samo na zavarovanje pogrebnih stroškov, in sicer z jako nizkimi premijami in najugodnejšimi pogoji, ter se odškodnine izplačujejo v najkrajšem času, — pri pogrebninah celo že v 24 urah.

V Ljubljani v 4. dan oktobra 1883.

Florijan Rogl,

glavni zastopnik.

Največji izbor

modernih

oblek za gospé

od najcenejše do najfinejše vrste!

Batirane sviljene ogrinjače od **40 gld.** naprej do čez **100 gld.**

Batirane Merino-Sicila-ogrinjače od **35 gld.** do **80 gld.**

Ogrinjače iz sukna, elegantno izdelane, od **8 gld.** do **70 gld.**

Paletoti in jaqueti od **7 gld.** do **50 gld.**

Jope za služkinje od **3 gld.** do **8 gld.**

Dežni plašči od **6 gld.** do **25 gld.**

pri

Ernst Stöckl-u

Kongresni trg št. 2.